

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10569 af 12/12/2008 (Gældende)

Klage over manglende information vedrørende den operation patienten blev henvist til

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, j. nr. 0654620

Klage over manglende information vedrørende den operation patienten blev henvist til

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere speciallæge i kirurgi A for hans information af <****>s mor ved to konsultationer henholdsvis den 12. december 2003 og den 9. januar 2004 i sin klinik i <****>, jf. lov om patienters retsstilling § 6 og § 7.

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere speciallæge i kirurgi A for hans behandling af <****> den 12. december 2003 og den 9. januar 2004 i sin klinik i <****>, jf. lægelovens § 6.

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere overlæge B for hans information af <****>s mor den 2. februar 2004 på kirurgisk afdeling på <****> Sygehus, jf. lov om patienters retsstilling § 6 og § 7.

Patientklagenævnet finder ikke grundlag for at kritisere overlæge B for hans behandling af <****> den 10. marts 2004 på kirurgisk afdeling på <****> Sygehus, jf. lægelovens § 6.

Hændelsesforløb

<****> var 11 år gammel, da han den 12. december 2003 blev undersøgt af speciallæge A på grund af forhudsforbrænding. <****> havde sin mor med ved undersøgelsen. <****> blev i første omgang sat i behandling med en salve. Der er uenighed parterne i mellem om indholdet af samtalen ved konsultationen. Ved efterfølgende konsultation den 9. januar 2004 konstaterede speciallæge A, at salven kun havde haft lidt effekt, hvorfor han henviste <****> videre til <****> Sygehus med henblik på operation.

<****> blev forundersøgt på <****> Sygehus den 2. februar 2004 af blandt andet overlæge B, og der blev aftalt operation med henblik på afhjælpning af <****>s gener. Der er uenighed parterne i mellem om indholdet af samtalen.

Operationen blev foretaget den 10. marts 2004 af overlæge B, som foretog en egentlig omskæring med lidt ekstra af det inderste blad.

Klagen

Der er klaget over følgende:

1. At <****>s mor ikke modtog en tilstrækkelig information af speciallæge A omkring behandlingsmulighederne i forbindelse med forhudsforbrænding, herunder at hun ikke blev informeret om, at indgrebet reelt var en omskæring.

Det er herved anført, at speciallæge A havde kendskab til, at <****> ikke havde smerter ved vandladning, at han "ballontissede", men at der på intet tidspunkt havde været betændelsestilstande i forbindelse med forhudsforbrændingen. Videre er det anført, at speciallæge A allerede ved første konsultation oplyste, at <****> skulle opereres.

Det er endvidere anført, at <****>s mor efterfølgende har fået oplyst, at operationen ikke var nødvendig, når der alene var gener med forhøjet tryk ved vandladning, samt at operationen ikke burde være foretaget inden puberteten.

2. At <****>s mor af speciallæge A kun modtog en skriftlig vejledning om behandlingen med Diproderm-creme.

Det er herved anført, at <****>s mor siden har erfaret, at der skal en grundig vejledning til, inden der opstartes behandling med Diproderm-creme.

3. At <****> ikke modtog en korrekt behandling af overlæge B i forbindelse med operationen den 10. marts 2004 på <****> Sygehus.

Det er herved anført, at hele forhuden blev fjernet. Videre er det anført, at <*>s mor havde oplyst, at hun ønskede at undgå omskæring, og endelig er det anført, at en plastikkirurg nu skal forsøge at reparere på operationen.

Nævnets afgørelse af 1. og 2. klagepunkt

Speciallæge i kirurgi A har ikke overtrådt lov om patienters retsstilling § 6 og § 7 ved sin information af <*>s mor ved to konsultationer henholdsvis den 12. december 2003 og den 9. januar 2004 i sin klinik i <*>. Nævnet finder imidlertid, at det havde været hensigtsmæssigt om speciallæge A havde uddybet sit journalnotat med oplysning om, at han gav <*>s mor information om behandling med Diproderm-creme ved konsultationen den 12. december 2003.

Speciallæge i kirurgi A har ikke overtrådt lægelovens § 6 ved sin behandling af <*> den 12. december 2003 og den 9. januar 2004 i sin klinik i <*>.

Begrundelse

Det fremgår af journalen, at <*> den 12. december 2003 blev undersøgt af speciallæge A i hans klinik i <*>. Speciallæge A noterede i journalen, at <*> i løbet af 3-4 uger havde udviklet en vis forhudsfor snævring (phimosi) efter at det hidtil havde været normalt. <*> var ikke mere træt eller skulle tisse oftere som ved sukkersyge, men han var generet af såkaldt ballontising uden infektion. Det fremgår videre af speciallæge As journalnotat, der kun var en lysning på 1-2 mm, og han fandt efter en længere snak frem og tilbage om lokal versus fuld bedøvelse, at man i første omgang skulle forsøge med Diproderm-creme 0,05 %, 30 <*>, hvilket blev udleveret. Det fremgår videre af notatet, at <*>s mor fik en skriftlig instruktion i hvordan hun skulle gøre det. Der blev aftalt kontrol efter 4 uger og i mellemtiden skulle <*> så tænke over, om han i givet fald ville opereres.

Det fremgår af journalen fra den 9. januar 2004, at <*> var til kontrol hos speciallæge A, og at han konstaterede, at der ikke havde været stor bedring af Diproderm-cremen efter en måneds behandling. Der var kun en lysning på 1-2 mm, men det var dog lidt bedre end før. Ifølge notatet fandt speciallægen, at <*> burde opereres, og <*> havde tænkt over, at han helst ville opereres i <*> i fuld bedøvelse, hvorfor speciallægen sendte en henvisning dertil.

Ifølge <*>s mor fik hun ved konsultationen den 12. december 2003 kun skriftlig information om behandlingen med Diproderm-creme.

Ifølge speciallæge As udtalelse til sagen, giver han altid mundtlig information samt udleverer den skriftlige pjece sammen med recepten på Diproderm-creme, hvilket han også mener at have gjort i det konkrete tilfælde.

Der foreligger således modstridende oplysninger fra <*>s mor og speciallæge A om, hvorvidt han også mundtligt informerede om behandlingen med Diproderm-creme. Der foreligger ikke yderligere oplysninger i sagen, der kan understøtte den ene forklaring frem for den anden. Patientklagenævnet har ikke mulighed for at få sagen yderligere belyst, da

Patientklagenævnet træffer afgørelse på skriftligt grundlag og i modsætning til domstolene ikke har mulighed for at afhøre parter og vidner i forbindelse med behandlingen af sagen.

I et sådant tilfælde gælder et almindeligt retsprincip om, at tvivlen skal komme den indklagede til gode.

På denne baggrund finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at speciallæge A undlod mundtligt at informere om behandlingen med Diproderm-creme. Nævnet finder imidlertid, at det havde været hensigtsmæssigt om speciallæge A havde uddybet sit journalnotat med oplysning om, at han gav <*>s mor information om behandling med Diproderm-creme ved konsultationen den 12. december 2003.

Ifølge <*>s mor fik hun ikke tilstrækkelig information om behandlingsmulighederne ved forhudsfor snævring, herunder at der kunne blive tale om omskæring.

Ifølge speciallæge As udtalelse til sagen informerede han om behandlingsmulighederne ved forhudsfor-
snævring, idet han både oplyste om behandling med Diproderm og kirurgisk behandling.

Det fremgår af den udleverede vejledning i behandling af forhudsfor-
snævring med binyrebarkhormon-
creme, at man behandler med cremen i 4 uger, og såfremt for huden fortsat er snæver, vil der blive tilbudt
en operation.

På baggrund af ovennævnte finder nævnet samlet ikke grundlag for at antage, at <*>s mor ikke
blev informeret om behandlingsmulighederne, som i et tilfælde som det konkrete er behandling med
Diproderm og/eller kirurgisk behandling.

Det er nævnets opfattelse, at det var i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig
standard, at speciallæge A først ordinerede behandling med binyrebarkhormon creme, idet der var tale om
en forhudsfor-
snævring uden komplikationer, og da dette havde ringe effekt, henviste han til et sygehus,
hvor man i fuld bedøvelse kunne foretage et kirurgisk indgreb.

Nævnet finder på denne baggrund at speciallæge As behandling af <*> den 12. december 2003 og den
9. januar 2004 var i overensstemmelse med normen for almindelig anerkendt faglig standard.

Det er nævnets opfattelse, at den endelige beslutning om foretagelse af det kirurgiske indgreb blev henlagt
lægerne på <*> Sygehus ved speciallæge As henvisning. Det er derfor nævnets opfattelse, at pligten i
henhold til lovgivningen til at informere om selve indgrebet, herunder hvilken form for indgreb, der ville
kunne komme på tale, ikke var speciallæge <*>s.

Nævnets afgørelse af 2. klagepunkt

Overlæge B har ikke overtrådt lov om patienters retsstilling § 6 og § 7 ved sin information af <*>s
mor den 2. februar 2004 på kirurgisk afdeling på <*> Sygehus.

Overlæge B har ikke overtrådt lægelovens § 6 ved sin behandling af <*> den 10. marts 2004 på
kirurgisk afdeling på <*> Sygehus.

Begrundelse

Det fremgår af journalen fra <*> Sygehus, at <*> den 2. februar 2004 var til forundersøgelse
efter henvisning fra speciallæge A for forhudsfor-
snævring. <*> blev undersøgt af en reservelæge,
som noterede hans sygehistorie i journalen. Det fremgår blandt andet af dette notat, at <*>s mor
ønskede at vide, hvilken form for operation man planlagde, specielt om der blev tale om fuld omskæring
(circumcisio), eller om det kunne klares med et mindre snit. Reservelægen tilkaldte overlæge B med
henblik på en vurdering af dette. Reservelægen noterede videre, at <*> var meget ked af det, så hun
afventede undersøgelse af hans kønsorganer til overlægen kom. Reservelægen informerede ifølge notatet
<*>s mor om indgrebet og eventuelle risici. Moderen accepterede ifølge journalen dette og ønskede
operation. Reservelægen ordinerede narkosetilsyn og vurdering ved overlægen. Overlæge B har suppleret
reservelægens journalnotat med et notat om, at han aftalte med <*> og <*>s mor, at der primært
blev foretaget <*> (desagglutination) og hvis yderligere var nødvendigt, da omskæring (circumcisio).

Det fremgår af klagen, at overlæge B oplyste, at han først kunne afgøre indgrebet, når han opererede, og
at <*>s mor ved forundersøgelsen fik oplyst, at slutresultatet som regel var reel omskæring.

På baggrund af ovennævnte finder nævnet ikke grundlag for at antage, at overlæge B, som den ansvarlige
for behandlingen, informerede <*>s mor i strid med lov om patienters retsstilling den 2. februar
2004, idet nævnet forudsætter, at han var vidende om at reservelægen kort forinden havde informeret om
indgrebet herunder eventuelle risici, som anført i journalnotatet.

Det fremgår af journalen fra den 10. marts 2004, at <*> i fuld bedøvelse blev opereret af overlæge
B. De fremgår af operationsbeskrivelsen, at han først dilaterede orificium og herefter fandt, at den
yderste del af for huden (præputium) var fuldstændig fyldt med smårevner (fissureret). Der var ingen

sammenklæbning (agglutination), hvorfor der blev foretaget regelret omskæring (circumcisio), samt taget lidt ekstra af det inderste blad, hvorefter bladene adapteres.

Det fremgår af overlæge Bs udtalelse til sagen, at forhuden var fortykket, med smårevner (fissureret) og kraftigt sammenklæbende til penishovedet (glans). Der blev derefter fjernet en del af forhuden.

Det er nævnets opfattelse, at såvel komplicerede forløb og kosmetisk utilfredsstillende resultater kan forekomme som komplikationer til en operation for forhudsfor snævring uden, at det kan tilskrives manglende omhu og samvittighedsfuldhed fra den opererende læges side.

På baggrund af ovennævnte finder nævnet ikke grundlag for at antage, at overlæge B ved sin operation af <****> den 10. marts 2004 handlede under normen for almindelig anerkendt faglig standard.